

Херес Алушта

Олег Коцарев

З жінкою із заходу, яку вчив плавати,
З жінкою з півдня, яка пропонувала лишитися,
З жінкою зі сходу, яка плела інсталяцію влади,
Йшли вечірньою набережною Алушти
Через бароковий одяг для фото-
Графування,
Через відблиски багато чого
І через херес.
Заходили на дискотеку,
Де з нами танцювала піна,
Така численна,
Що видавалась пожежною,
І це додавало відчуття захищеності, відчуття безпеки,
Принаймні, пожежної.
Але дарма -
За кілька днів, далеко вже від Алушти,
Ми дізнались, що та дискотека згоріла.
З тих пір припливло
Чимало нових років,
Я зазірав, як відбиваються в морі інші міста,
Але траплялось, що раз - і Алушту згадував.
І, змирившись із надміром сентиментальності,
Рушав на
Італійські, турецькі, іспанські й грецькі набережні
В пошуках дискотек,
А потім новини про них виловлював,
Та все марно - не спалахувало нічого.
Непросто буває прийняти думку,
Що якась важлива подія
Може бути пов'язана
Не з тобою, а з кимось,
Але я таки написав
Трьом жінкам
Одне запитання.
І що ж ви думаєте -
Нє,
В них теж більше не горіло.